

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2002

Julkaistu Helsingissä 12 päivänä helmikuuta 2002

N:o 92—100

SISÄLLYS

N:o		Sivu
92	Valtioneuvoston asetus valtioneuvoston ohjesäännön 5 §:n muuttamisesta	269
93	Valtioneuvoston asetus maaseudun kehittämistä annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta	271
94	Valtioneuvoston asetus eräiden kalastusalusten turvallisuudesta annetun asetuksen 68 §:n muuttamisesta	273
95	Valtioneuvoston asetus säännöllisen ro-ro-matkustaja-alusliikenteen ja suurnopeusmatkustaja-alusliikenteen turvallisuuden varmistamisesta	274
96	Valtioneuvoston asetus lääkelaitoksesta annetun asetuksen 8 ja 9 §:n muuttamisesta	276
97	Valtioneuvoston asetus lasten ja nuorten psykiatrian palveluihin vuonna 2002 maksettavan valtionavustuksen myöntämisperusteista	278
98	Valtioneuvoston asetus huumeidien käyttäjien hoitoon maksettavan valtionavustuksen myöntämisperusteista	280
99	Kauppa- ja teollisuusministeriön työjärjestys	282
100	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta kalkkunoiden pidolle asetettavista eläinsuojeluvaatimuksista	292

N:o 92

Valtioneuvoston asetus

valtioneuvoston ohjesäännön 5 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 7 päivänä helmikuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtioneuvoston kanslian esityksestä, *kumotaan* 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun valtioneuvoston ohjesäännön (1522/1995) 5 §:n 8 a kohta, sellaisena kun se on asetuksessa 133/1998, *muutetaan* 5 §:n 8, 9 ja 11 a kohta, sellaisena kun niistä ovat 9 kohta asetuksessa 255/2000 ja 11 a kohta asetuksessa 730/2000, sekä *lisätään* 5 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa asetuksessa 133/1998 ja asetuksessa 1027/1998 sekä mainituissa asetuksissa 255 ja 730/2000 sekä asetuksessa 418/2001, uusi 9 a kohta seuraavasti:

5 §

Valtioneuvoston yleisistunnossa käsitellään ja ratkaistaan seuraavat *yleiset asiat*:

8) maakuntien lukumäärä, alueet ja nimet, kuntien yhteisesti hoidettavaksi säädettyä tehtävää hoitavien kuntayhtymien alueet ja pelastustoimen alueet;

9) läänien alueet sekä lääninhallitusten nimet ja toimipaikat, valtion aluehallinnon

alueet, hätäkeskusalueet ja kihlakuntien alueet sekä käräjäoikeuksien tuomiopiirit, jolle jaotus noudata kihlakuntajakoa;

9 a) pelastustoimen yhteistoiminnan ehdoista määrääminen, jos kunnat eivät pääse asiasta sopimukseen;

11 a) valtuuskunnan asettaminen valtiosopimuksia ja muita kansainvälisiä velvoitteita koskevia neuvotteluja tai kansainvälistä ko-

kousta varten, kun asia koskee useampaa kuin yhtä ministeriötä eikä asia kuulu tasavallan presidentin ratkaistavaksi;

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä helmikuuta 2002.

Helsingissä 7 päivänä helmikuuta 2002

Pääministeri *Paavo Lipponen*

Hallitusneuvos *Seija Salo*

N:o 93

Valtioneuvoston asetus**maaseudun kehittämisestä annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 7 päivänä helmikuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä,

muutetaan 21 päivänä kesäkuuta 2000 maaseudun kehittämisestä annetun valtioneuvoston asetuksen (609/2000) 2 §:n 1 momentin 13 kohta, 28 §:n 2 momentti, 29 §:n 1 momentti, 48 §:n 4 momentti, 49 §:n 3 ja 4 momentti sekä 57 a §:n 3 momentti,

sellaisena kuin niistä ovat 48 §:n 4 momentti ja 49 §:n 4 momentti asetuksessa 855/2001 sekä 57 a §:n 3 momentti asetuksessa 29/2002, ja

lisätään 2 §:n 1 momenttiin uusi 14 kohta, seuraavasti:

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

13) *multifunktionaalisella maataloudella* maataloutta, jonka tavoitteena on tuotantotoiminnan ohella toteuttaa ympäristöön ja maisemanhoitoon liittyviä yhteiskunnallisia tehtäviä ja muita yhteiskunnan kannalta tärkeitä tehtäviä;

14) *hevostaloudella* hevosten kasvatusta ja jalostusta, jonka pääasiallisena tarkoituksena on eläinten myynti.

28 §

Vähämerkityksinen tuki

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun enimmäismäärään lasketaan mukaan myös tuki, joka tuen myöntämistä edeltäneenä kolmena vuonna on myönnetty samalle yritykselle EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen

annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 69/2001 tarkoitettuna niin sanottuna de minimis -tukena (EYVL 10 L 13.1.2001 s. 30—32).

29 §

Korotettu investointituki

Rahoituslain 17 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua investointitukea voidaan myöntää kasvihuonetuotannon, avomaan puutarhatuotannon, hevostalouden sekä tavanomaiseen peltokasvi- ja kotieläintuotantoon kuuluvien investointien hyväksyttäviin kokonaiskustannuksiin.

48 §

Yrityksen pienimuotoisen kehittämishankkeen hyväksyttävät kustannukset ja tukitaso

Jos kehittämissuunnitelma koskee muita kuin perustamissopimuksen liitteessä I tarkoitettuja tuotteita, tuki myönnetään vähä-

merkityksisenä tukena noudattaen 28 §:n 2 momentissa tarkoitetun komission asetuksen vähämerkityksistä tukea koskevia määräyksiä.

49 §

Yritystoiminnan käynnistystuki

Yrittäjän omaan palkkaan tukea voidaan myöntää aloitettavaa tai sellaiseen verrattavaa yritystoimintaa varten vain, jos yrittäjän palkka on toiminnan käynnistymisen kannalta tärkeä. Tukea voidaan myöntää kuitenkin enintään täysiaikaisesti työllistetyin 11 800 euron suuruisen vuosipalkan perusteella. Täysiaikaisuutta arvioitaessa ja tukimäärää laskettaessa otetaan huomioon yrittäjän työpanos kysymyksessä olevassa yritystoiminnassa. Tuki voidaan myöntää myös laskennallisen palkan perusteella. Maa- ja metsätalousministeriö tarkistaa mainitun vuositulon vuosittain palkansaajien yleisen ansiotasoindeksin muutosta vastaavasti.

Tuki myönnetään vähämerkityksisenä tukena noudattaen 28 §:n 2 momentissa tarkoi-

Helsingissä 7 päivänä helmikuuta 2002

Maa- ja metsätalousministeri *Raimo Tammilehto*

tetun komission asetuksen vähämerkityksistä tukea koskevia määräyksiä.

57 a §

Yritysryhmän kehittämishankkeet

Poiketen siitä, mitä 55 §:n 1 momentissa ja 56 §:ssä säädetään, hyväksyttäviin kustannuksiin sovelletaan, mitä 48 §:n 1-3 momentissa tukitasoja lukuun ottamatta säädetään. Tukea voidaan lisäksi myöntää kustannuksiin, jotka aiheutuvat hankkeeseen osallistuvien yritysten esiintymisestä messuilla ja vastaavissa tilaisuuksissa, yritysten esitteiden laatimisesta, yritysten yhteisen markkinapaikan kehittämistä tietoverkkoon ja niihin verrattavasta toiminnasta, sekä kehittämishankkeen vastuullisen toteuttajan 55 §:n 1 momentin 1, 2 ja 6 kohdassa tarkoitettuihin kustannuksiin siltä osin, kuin ne eivät jo sisälly edellä lueteltuihin kustannuksiin.

Tämä asetus tulee voimaan 13 päivänä helmikuuta 2002.

Vanhempi hallitussihteeri Katriina Pessa

N:o 94

Valtioneuvoston asetus**eräiden kalastusalusten turvallisuudesta annetun asetuksen 68 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 7 päivänä helmikuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä

muutetaan eräiden kalastusalusten turvallisuudesta 28 päivänä tammikuuta 2000 annetun asetuksen (65/2000) 68 §:n 6 momentti seuraavasti:

68 §

Siirtymäsäännökset

taavassa tehtävässä vähintään kolme vuotta, on oikeutettu hakemuksesta saamaan kyseisen pätevyyskirjan vielä viimeistään 15 päivänä helmikuuta 2004.

Se, joka on 15 päivän helmikuuta 1993 ja 15 päivän helmikuuta 2000 välisenä aikana työskennellyt jossakin tämän asetuksen mukaisessa päällystöasteen pätevyyskirjaa vas-

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä helmikuuta 2002.

Helsingissä 7 päivänä helmikuuta 2002

Liikenne- ja viestintäministeri *Kimmo Sasi*

Merenkulkuneuvos Raimo Kurki

N:o 95

Valtioneuvoston asetus**säännöllisen ro-ro-matkustaja-alusliikenteen ja suurnopeusmatkustaja-alusliikenteen turvallisuuden varmistamisesta**

Annettu Helsingissä 7 päivänä helmikuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä, säädetään 15 päivänä heinäkuuta 1994 annetun merilain (674/1994) 1 luvun 8 §:n 2 momentin sekä alusturvallisuuden valvonnasta 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetun lain (370/1995) 17 j §:n nojalla, sellaisina kuin ne ovat, edellinen laissa 924/1998 ja jälkimmäinen laissa 55/2002:

1 §

Tarkastuksissa noudatettavat muut asetukset

Jollei alusturvallisuuden valvonnasta annetun lain (370/1995) 4 a luvussa tai tässä asetuksessa toisin säädetä, ro-ro-matkustaja-aluksen tai suurnopeusmatkustaja-aluksen alusturvallisuuden valvonnasta annetun lain 4 a luvussa tarkoitetuissa tarkastuksissa noudatetaan soveltuvin osin ulkomaisten alusten tarkastuksesta Suomessa annettua asetusta (325/1997), alusten katsastuksista annettua asetusta (1123/1999) ja kotimaan liikenteessä olevan aluksen osalta myös eräiden kotimaan matkoilla liikennöivien matkustaja-alusten turvallisuudesta annettua asetusta (1307/1999).

2 §

Eräitä erityistarkastusten suorittamista koskevia säännöksiä

Valvontaviranomaisen on tehtävä ro-ro-matkustaja-aluksen tai suurnopeusmatkustaja-aluksen alusturvallisuuden valvonnasta annetun lain 17 d ja 17 f §:ssä tarkoitettujen erityistarkastukset yhteistyössä toisen mahdollisen isäntävaltion hallinnon pätevien tarkastajien kanssa. Laivanisännän pyynnöstä on erityistarkastukseen kutsuttava aluksen sellai-

sen lippuvaltion hallinnon edustaja, joka ei ole isäntävaltio.

Valvontaviranomainen voi pyydettyään suorittaa tarkastuksen toisen asianomaisen isäntävaltion puolesta tai pyytää tätä suorittamaan tarkastuksen omasta puolestaan.

Suunnitellessaan alusturvallisuuden valvonnasta annetun lain 17 d tai 17 f §:n mukaisesti tehtävää tarkastusta valvontaviranomaisen on otettava aluksen liikennöinti- ja huoltoaikataulu asianmukaisella tavalla huomioon.

3 §

Tarkastustulosten ilmoittaminen

Valvontaviranomaisen on ilmoitettava viipymättä laivanisännälle kirjallisesti alusturvallisuuden valvonnasta annetun lain 17 b—17 d ja 17 f §:n nojalla tehtyjen tarkastusten tulokset.

Valvontaviranomaisen on ilmoitettava 17 d ja 17 f §:ssä tarkoitetuissa tarkastuksissa havaitsemistaan puutteista toisen isäntävaltion hallinnolle sekä ulkomaisen aluksen lippuvaltiolle, jos tämä ei ole isäntävaltio.

4 §

Erityistarkastuksista annettava tarkastuskertomus

Valvontaviranomaisen on laadittava kerto-

mus alusturvallisuuden valvonnasta annetun lain 17 d ja 17 f §:ssä tarkoitetuissa erityis-tarkastuksissa tehdyistä havainnoista.

Valvontaviranomaisen on toimitettava Euroopan yhteisöjen komissiolle jäljennös 1 momentissa tarkoitettusta tarkastuskertomuksesta, jollei ole sovittu siitä, että toinen isäntävaltio toimittaa jäljennöksen.

5 §

Perustarkastuksiin liittyvästä erimielisyydestä ilmoittaminen

Jos isäntävaltioiden kesken on erimielisyyttä alusturvallisuuden valvonnasta annetun lain 17 b §:n ja 17 c §:n 1 ja 2 momentin soveltamisesta, valvontaviranomaisen on viipymättä ilmoitettava komissiolle erimielisyyden syyt, jollei toisen isäntävaltion hallinto tee tällaista ilmoitusta.

6 §

Suunnittelu hätätilanteiden varalle

Valvontaviranomaisen on yhtenäistä valmiusjärjestemää koskevan suunnittelun varmistamista varten toimittava Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) päätöslauselman A.852(20) mukaisesti. Jos isäntävaltiona on muukin Euroopan yhteisön jäsenvaltio, valvontaviranomaisen on sen hallinnon kanssa hyväksyttävä suunnitelma kullekin reitille.

7 §

Matkatietojen tallennin

Matkatietojen tallentimen on oltava Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) päätöslauselman A.861 (20) suoritusarvostandard-

Helsingissä 7 päivänä helmikuuta 2002

dien sekä Kansainvälisen sähkötekniikan toimikunnan (IEC) standardissa n:o 61996 asetettujen testausstandardien mukainen.

Merenkulkulaitos voi esittää vapautuksen myöntämistä joistakin ennen 29 päivää huhtikuuta 1999 rakennetuille ro-ro-matkustaja-aluksille ja suurnopeusmatkustaja-aluksille asennettavia matkatietojen tallentimia koskevista vaatimuksista. Vapautus edellyttää pakollisesta katsastusjärjestelmästä säännöllisen ro-ro-alusliikenteen ja suurnopeusmatkustaja-alusliikenteen turvallisen harjoittamisen varmistamiseksi annetun neuvoston direktiivin 1999/35/EY 16 artiklassa säädetyn menettelyn noudattamista.

8 §

Ilmoitukset Euroopan yhteisön ulkopuolisille maille

Valvontaviranomaisen on ilmoitettava alusturvallisuuden valvonnasta annetun lain 4 a lukuun ja tähän asetukseen perustuvista laivanisännille asetettavista vaatimuksista niille Euroopan yhteisön ulkopuolisille maille, jotka lippuvaltiona tai isäntävaltion tavoin ovat vastuussa edellä tarkoitettujen säännösten soveltamisalaan kuuluvasta Suomen sataman ja Euroopan yhteisön ulkopuolisen valtion sataman välisestä liikenteestä.

9 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2002.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Liikenne- ja viestintäministeri *Kimmo Sasi*

Hallitusneuvos *Aila Salminen*

N:o 96

Valtioneuvoston asetus**lääkelaitoksesta annetun asetuksen 8 ja 9 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 7 päivänä helmikuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä

muutetaan lääkelaitoksesta 29 päivänä tammikuuta 1993 annetun asetuksen (132/1993) 8 ja 9 §, sellaisina kuin ne ovat, 8 § asetuksessa 92/1996 sekä 9 § viimeksi mainitussa asetuksessa ja asetuksessa 94/1998, seuraavasti:

8 §

Lääkelaitoksessa on lääkelautakunta, eläinlääkelautakunta ja valvontalautakunta.

Sosiaali- ja terveysministeriö kutsuu Lääkelaitoksen esityksestä lautakuntien jäsenet ja varajäsenet enintään kolmeksi vuodeksi kerrallaan sekä määrää lautakuntien puheenjohtajat ja varapuheenjohtajat.

Lääkelaitoksen valvontalautakunnassa asian esittelee ylijohtajan määräämä virkamies. Sihteerinä toimii ylijohtajan määräämä virkamies.

Valvontalautakunta on päätösvaltainen kokouksen puheenjohtajan ja enemmistön jäsenistä ollessa läsnä.

Jos valvontalautakunnassa ilmenee erimielisyyttä asian ratkaisemisesta, päätetään asia äänestyksellä. Lautakunnan päätökseksi tulee enemmistön kannattama ehdotus ja äänten mennessä tasan se ehdotus, jota kokouksen puheenjohtaja on kannattanut.

9 §

Lääkelautakunnan ja eläinlääkelautakunnan tehtävänä on toimia Lääkelaitoksen asiantuntijalautakuntina lääkevalmisteiden tehoa, turvallisuutta ja laatua koskevissa periaatteellisesti merkityksellisissä asioissa.

Lääkelautakunnassa on puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan lisäksi lääkevalvonnan kattavuuden kannalta tarpeellinen määrä mui-

ta jäseniä. Yhden jäsenistä tulee edustaa bioteknologian, yhden epämuodostumaopin, yhden farmakologian, yhden farmasian, yhden sisätautiopin ja yhden yleislääketieteen asiantuntemusta.

Eläinlääkelautakunnassa on puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan lisäksi lääkevalvonnan kattavuuden kannalta tarpeellinen määrä muita jäseniä. Yhden jäsenistä tulee edustaa eläinlääkejäämien, yhden tuotantoeläinten lääkinnän, yhden eläinlääketieteellisen farmakologian, yhden eläinlääketieteellisen immunologian, yhden pieneläinten lääkinnän ja yhden eläinlääkkeiden ympäristöturvallisuuden asiantuntemusta.

Lääkelautakunnan ja eläinlääkelautakunnan puheenjohtaja, varapuheenjohtaja tai muu jäsen ei saa olla lääketehtaan, lääketukkukaupan, lääkelain (395/1987) 84 §:ssä tarkoitetun lääkkeen valmistajan, lääkevalmisteen myyntiluvan hakijan tai myyntiluvan haltijan taikka jotakin edellä tarkoitettua yhteisöä edustavan tahon hallinto- tai johtoelimen jäsenenä eikä sen palveluksessa eikä myöskään myyntiluvan hakijan tai haltijan asiamiehenä tai yhteyshenkilönä. Jäsenellä ei saa olla edellä tarkoitettuihin yhteisöihin muitakaan sellaisia taloudellisia tai muunlaisia sidonnaisuuksia, jotka voisivat vaarantaa luottamusta hänen puolueettomuuteensa. Jäsenten ja varajäsen-

ten on ennen tehtävään nimeämistä annettava selvitys myös kaikista epäsuorista sidonnaisuuksista kyseisiin yhteisöihin.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2002.

Helsingissä 7 päivänä helmikuuta 2002

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

Hallitusneuvos Pekka Järvinen

N:o 97

Valtioneuvoston asetus**lasten ja nuorten psykiatrian palveluihin vuonna 2002 maksettavan valtionavustuksen myöntämisperusteista**

Annettu Helsingissä 7 päivänä helmikuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä, säädetään 27 päivänä heinäkuuta 2001 annetun valtionavustuslain (688/2001) 8 §:n nojalla:

1 §

Valtion vuoden 2002 talousarviossa momentilla 33.32.37 myönnetty määräraha käytetään valtionavustuksen maksamiseksi lasten ja nuorten psyykkisen kehityksen tukemisesta, häiriöiden ehkäisystä ja psykiatristen hoitopalvelujen turvaamisesta kunnille ja kuntayhtymille aiheutuviin kustannuksiin.

2 §

Valtionavustus jakautuu lääneittäin seuraavasti:

Etelä-Suomen lääni	1 253 561 euroa
Itä-Suomen lääni	354 152 euroa
Lapin lääni	122 831 euroa
Länsi-Suomen lääni	1 107 561 euroa
Oulun lääni	321 895 euroa

3 §

Avustus myönnetään hakemuksesta sairaanhoitopiiriin kuntayhtymälle käytettäväksi sairaanhoitopiiriin ja sen alueen kuntien toteuttamiin 1 §:n mukaisiin hankkeisiin.

4 §

Avustuksen myöntämisperusteena on sairaanhoitopiiriin alueen kuntien alle 18-vuotiaiden asukkaiden määrä 31 päivänä joulukuuta 2000.

Edellä 1 momentin perusteella määräytävää rahamäärää voidaan korottaa tai laskea

sen perusteella, miten sairaanhoitopiiriin hakemuksen mukaisissa hankkeissa on otettu huomioon seuraavat seikat:

1) kehittämistyön kohdistuminen merkittävältä osin perustason toimintaan;

2) kunnan tai kuntayhtymän oman rahoitusosuuden suuruus;

3) lasten ja nuorten mielenterveystyön kehittämisen pitkäjänteisyys;

4) palvelujärjestelmän kokonaisuuden kehittäminen terveyskeskusten, kunnallisen sosiaalitoimen, erikoissairaanhoidon sekä muiden lasten ja nuorten mielenterveystyötä tekevien yksiköiden yhteistyönä;

5) uusien ehkäisevien toiminta- ja työkäytäntöjen kehittäminen;

6) uusien hoidollisten toiminta- ja työkäytäntöjen kehittäminen;

7) toimenpiteet olemassa olevien hoitopääsyjonojen purkamiseksi;

8) toiminnan kehittämistä tukeva henkilöstökoulutus; sekä

9) moniammatillisuus.

5 §

Lääninhallitus myöntää ja maksaa avustuksen.

Hakemus avustuksen saamiseksi toimitetaan lääninhallitukselle.

6 §

Lääninhallitukset maksavat avustuksen sai-

raanhoitopiireille. Avustus maksetaan ennakona kahdessa erässä, ensimmäinen toukuussa ja toinen lokakuussa.

Sairaanhoitopiirit maksavat avustuksen kunnille ja muille kuntayhtymille siltä osin kuin ne toteuttavat avustuksen perusteena olevia hankkeita.

7 §

Avustusta voidaan käyttää sekä uusiin hankkeisiin että vuonna 2000 ja 2001 myönnetyllä avustuksella käynnistettyjen hankkeiden jatkamiseen.

Avustusta voidaan käyttää myös sen tilikauden jälkeen, jona se on vastaanotettu.

8 §

Lääninhallitukset laativat sairaanhoitopiiri-

Helsingissä 7 päivänä helmikuuta 2002

reiltä saatujen selvitysten pohjalta raportin avustuksella toteutettujen hankkeiden tarkoituksenmukaisuudesta ja tuloksellisuudesta läänin alueella.

9 §

Valtionavustukseen sovelletaan lisäksi, mitä valtionavustuslaissa (688/2001) säädetään.

10 §

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä helmikuuta 2002.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

Hallitusneuvos Pekka Järvinen

N:o 98

Valtioneuvoston asetus

huumeiden käyttäjien hoitoon maksettavan valtionavustuksen myöntämisperusteista

Annettu Helsingissä 7 päivänä helmikuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä, säädetään 27 päivänä heinäkuuta 2001 annetun valtionavustuslain (688/2001) 8 §:n nojalla:

1 §

Valtion vuoden 2002 talousarviossa momentilla 33.32.38 myönnetty määräraha käytetään valtionavustuksen maksamiseksi huumeiden käyttäjien hoidosta kunnille ja kuntayhtymille aiheutuviin kustannuksiin.

Valtionavustus on tarkoitettu vaikeasti huumeongelmaisten palveluohjauksen järjestämiseen, hoidon ja kuntoutuksen tehostamiseen sekä opioidiriippuvaisten vieroitus-, korvaus- ja ylläpito-hoidon lisäämiseen.

2 §

Valtionavustus voidaan myöntää kunnalle tai kuntayhtymälle. Valtionavustusta haetaan kirjallisesti lääninhallitukselta.

3 §

Tässä asetuksessa tarkoitettuun kunnan järjestämään toimintaan sovelletaan, mitä sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain (733/1992) 4 §:ssä säädetään.

4 §

Valtionavustus jakautuu lääneittäin seuraavasti:

Etelä-Suomen lääni	3 740 758 euroa
Länsi-Suomen lääni	2 068 137 euroa
Itä-Suomen lääni	617 397 euroa
Oulun lääni	832 869 euroa
Lapin lääni	310 839 euroa

5 §

Läänin alueella valtionavustuksen myöntäminen perustuu siihen, miten hakemuksessa on otettu huomioon:

- 1) vaikeasti huumeongelmaisten määrä alueella, jota hakemus koskee;
- 2) vallitseva epäsuhta palvelujen tarpeen ja niiden määrän välillä;
- 3) kunnan tai kuntayhtymän oman rahoitusosuuden suuruus; sekä
- 4) suunnitelma toteutettavien toimien ja hankkeiden seurannasta ja arvioinnista sekä lääninhallitukselle annettavasta selonteosta.

Valtionavustuksen myöntämistä harkittaessa otetaan lisäksi huomioon:

- 1) huumeiden käyttäjien hoidon kehittämisen pitkäjänteisyys;
- 2) palvelujärjestelmän kokonaisuuden kehittäminen terveyskeskusten, kunnan sosiaalitoimen, erikoissairaanhoidon ja muiden palvelujen tuottajien yhteistyönä;
- 3) kuntien välinen yhteistyö;
- 4) perustason toiminnan painottaminen;
- 5) uusien hoidollisten toiminta- ja työikäntöiden kehittäminen;
- 6) toimenpiteet hoitopäätösjonojen purkamiseksi; sekä
- 7) toiminnan kehittämistä tukeva henkilökoulutus.

6 §

Lääninhallitus päättää hakemusten perusteella valtionavustuksen myöntämisestä läänin alueella.

Lääninhallitus voi hakemuksesta päättää muutosten tekemisestä suunnitelmaan, jota varten kunnalle tai kuntayhtymälle on myönnetty valtionavustusta.

7 §

Lääninhallitus maksaa valtionavustuksen kunnalle tai kuntayhtymälle siltä osin kuin kunta tai kuntayhtymä toteuttaa toimia tai hankkeita, joita varten avustus on myönnetty.

Lääninhallitus voi päättää, että osa valtionavustuksesta myönnetään vuonna 2003. Valtionavustus maksetaan ennakkona sen saajalle yhtenä tai useampana eränä.

Valtionavustusta saa käyttää myös sen tilikauden jälkeen, jona se on vastaanotettu.

Helsingissä 7 päivänä helmikuuta 2002

8 §

Lääninhallitus antaa sosiaali- ja terveysministeriölle selonteon valtionavustuksella rahoitettujen toimien ja hankkeiden tarkoituksenmukaisuudesta ja tuloksellisuudesta.

9 §

Valtionavustukseen sovelletaan lisäksi, mitä valtionavustuslaissa (688/2001) säädetään.

10 §

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä helmikuuta 2002.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

Hallitusneuvos Pekka Järvinen

N:o 99

Kauppa- ja teollisuusministeriön työjärjestys

Annettu Helsingissä 1 päivänä helmikuuta 2002

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen mukaisesti säädetään valtioneuvostosta 30 päivänä maaliskuuta 1922 annetun lain (78/1922) 9 §:n 2 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 145/2000:

1 luku

Yleistä

1 §

Sovelletamisala

Tässä työjärjestyksessä säädetään sen ohessa, mitä on erikseen säädetty, ministeriön hallinnonalan ohjauksesta, ministeriön johtamisesta ja johtoryhmistä, ministeriön toimintayksiköistä ja niiden tehtävistä, johtavien virkamiesten tehtävistä ja sijaisista sekä asioiden valmistelusta ja virkamiesten ratkaisuvallasta.

Ministeriön taloushallinnon organisoinnista, suunnittelujärjestelmästä, maksuliikkeestä, kirjanpidosta, muusta laskentatoimesta ja sisäisestä valvonnasta sekä sisäisestä tarkastuksesta määrätään sen ohessa, mitä on erikseen säädetty, taloussäännössä ja sisäisen tarkastuksen ohjesäännössä.

2 luku

Ohjaus ja johtaminen

2 §

Ohjaus- ja johtamisperiaatteet

Kauppa- ja teollisuusministeriön hallinnonalalla sovelletaan ministeriön ja hallinnonalan virastojen ja laitosten välillä tulosoajasta ja ministeriössä tulosjohtamista.

Kauppa- ja teollisuusministeri johtaa hallinnonalan ja ministeriön toimintaa apunaan kansliapäällikkö ja ministeriön johtoryhmä. Milloin ministeriön hallinnonalaan kuuluvia asioita käsittelee useampi kuin yksi ministeri, kukin ministeri johtaa ministeriön toimintaa oman toimialansa osalta.

Ministeriössä on tarvittaessa määräaikaista johto- ja yhteistyöryhmiä, joiden tehtävistä ja kokoonpanosta määrätään ryhmien asettamis- päätöksissä.

3 §

Ministeriön johtoryhmä

Ministeriön johtoryhmä käsittelee ja yhteensovittaa ministeriötä ja sen hallinnonalaan koskevat laajakantoiset ja periaatteellisesti tärkeät asiat sekä muut ministerien ja kansliapäällikön määräämät asiat. Edellä säädetystä poiketen kauppa- ja teollisuusministeri, kansliapäällikkö ja omistajapolitiikan yksikön johtaja käsittelevät 10 §:ssä tarkoitetut asiat, jos ne kuuluvat liikesalaisuuden piiriin.

Johtoryhmään kuuluvat ministerit ja kansliapäällikkö sekä osastopäälliköt ja omistajapolitiikan yksikön johtaja tai näiden sijaiset samoin kuin ministerien erikseen määräämät virkamiehet. Johtoryhmän puheenjohtajana toimii kauppa- ja teollisuusministeri, varapuheenjohtajina ministeri ja kansliapäällikkö sekä sihteerinä kansliapäällikön määräämät virkamies. Johtoryhmä kokoontuu erikseen määrättyinä aikoina.

4 §

Ministeriön esikunta

Ministerien ja kansliapäällikön osoittamia tehtäviä varten on kansliapäällikön apuna esikunta. Lisäksi esikunta käsittelee asiat, jotka koskevat ministeriön Euroopan unionin ja muiden kansainvälisten asioiden koordinoitua, ministeriön johdon asettamia hankkeita sekä johtoryhmässä käsiteltävien asioiden valmistelua ja yhteensovittamista.

3 luku

Ministeriön organisaatio

5 §

Toimintayksiköt

Ministeriön toimintayksiköitä ovat elinkeino-osasto, energiaosasto, markkinaosasto, teknologiaosasto ja osastoon rinnastettava omistajapolitiikan yksikkö sekä osastojen ulkopuolisina suoraan kansliapäällikön alaisina muina toimintayksikköinä hallintoyksikkö, talousyksikkö, tarkastusyksikkö ja tiedotusyksikkö.

6 §

Elinkeino-osasto

Elinkeino-osaston toimialaan kuuluvat seuraavat asiaryhmät:

- 1) elinkeinopolitiikka;
- 2) Euroopan unionin elinkeinopolitiikka;
- 3) Euroopan unionin rakenne- ja aluepolitiikka ministeriön hallinnonalalla;
- 4) työvoima- ja elinkeinokeskusten yleishallinnollinen ohjaus ja valvonta sekä niiden yritysosastojen toiminnallinen ohjaus ja valvonta;
- 5) julkinen erityisrahoitus sekä valtion erityisrahoitusyhtiöiden elinkeinopoliittinen ohjaus ja valvonta;
- 6) suorat yritystuet ministeriön hallinnonalalla;
- 7) ulkomaiset investoinnit;
- 8) teollisoikeudelliset suojajärjestelmät;
- 9) kirjanpito- ja tilintarkastustoiminta;

- 10) yrityksiä ja yhteisöjä koskeva rekisterihallinto;
- 11) valtiontakuurahasto; sekä
- 12) patenti- ja rekisterihallituksen ohjaus ja valvonta.

7 §

Energiaosasto

Energiaosaston toimialaan kuuluvat seuraavat asiaryhmät:

- 1) yleinen energiapolitiikka;
- 2) Euroopan unionin energiapolitiikka;
- 3) energiatalouden kehityksen ennakointi ja analysointi;
- 4) energiamarkkinat;
- 5) energiatalouteen ja ilmaston muutokseen liittyvä tutkimus- ja kehittämistyö;
- 6) energian tuotanto ja käyttö sekä energian säästö;
- 7) energiapolitiikan taloudelliset ohjauskeinot;
- 8) poikkeusolojen energiahuolto;
- 9) ydinturvallisuus ja ydinjätehuolto sekä valtion ydinjätehuoltorahasto;
- 10) energia-alan ympäristövaikutukset;
- 11) ministeriölle kuuluvien ympäristö- ja ilmastonmuutosasioiden koordinointi; sekä
- 12) Energiamarkkinaviraston ohjaus ja valvonta.

8 §

Markkinaosasto

Markkinaosaston toimialaan kuuluvat seuraavat asiaryhmät:

- 1) sisämarkkinapolitiikka;
- 2) ulkomaankauppapolitiikka ministeriön hallinnonalalla;
- 3) markkinoiden toimivuuden kehityksen ennakointi ja analysointi;
- 4) kuluttajapolitiikka;
- 5) kilpailupolitiikka;
- 6) lähialueyhteistyön koordinointi;
- 7) Venäjä, Baltian sekä Keski- ja Itä-Euroopan maat; kauppa ja taloudellinen yhteistyö;
- 8) Euroopan unionin laajentuminen; koordinointi ministeriön hallinnonalalla;
- 9) viennin ja matkailun edistäminen;

- 10) julkiset hankinnat;
- 11) Euroopan unionin valtiontukivalvonta;
- 12) huoltovarmuus;
- 13) elintarvikeasiat;
- 14) ohjesääntöiset elinkeinot ja ulkomaalaisluvut ministeriön hallinnonalalla;
- 15) kotimaankaupan asiat; sekä
- 16) Kuluttajaviraston, kilpailuviraston, kuluttajavalituslautakunnan, matkailun edistämiskeskuksen, Huoltovarmuuskeskuksen ja elintarvikeviraston ohjaus ja valvonta.

9 §

Teknologiaosasto

Teknologiaosaston toimialaan kuuluvat seuraavat asiaryhmät:

- 1) teknologia- ja innovaatiopolitiikka;
- 2) tutkimus- ja teknologiarahoitus;
- 3) kansainvälinen teknologiayhteistyö mukaan lukien Euroopan unionin tutkimus- ja teknologiapolitiikka;
- 4) teknologian tutkimus ja ennakointi sekä teknologia- ja innovaatiopolitiikan vaikuttavuus;
- 5) ministeriön päätöksentekoa palvelevan tutkimus- ja selvitystoiminnan koordinointi;
- 6) tekninen infrastruktuuri, vaatimustenmukaisuuden arviointi, tekninen turvallisuus ja luotettavuus, tekniset määräykset ja tekninen harmonisointi, standardisointi ja laatupolitiikka;
- 7) kaivosasiat ja mineraalisten luonnonvarojen etsintää ja hyödyntämistä koskevat hallintoasiat;
- 8) ministeriön hallinnonalan muut kuin huoltovarmuuteen liittyvät lunastusasiat;
- 9) Inspecta Oy; sekä
- 10) geologian tutkimuskeskuksen, kuluttajatutkimuskeskuksen, mittatekniikan keskuksen, teknologian kehittämiskeskuksen, turvatekniikan keskuksen ja valtion teknillisen tutkimuskeskuksen ohjaus ja valvonta.

10 §

Omistajapolitiikan yksikkö

Omistajapolitiikan yksikön toimialaan kuuluvat seuraavat asiaryhmät:

- 1) valtion omistajapolitiikka;

2) ministeriön hallinnonalalla toimivien valtionyhtiöiden ja valtion osakkuusyhtiöiden omistajaohjaus ja -valvonta;

3) ministeriön hallinnonalalla toimivien valtionyhtiöiden ja valtion osakkuusyhtiöiden omistuspohjan laajentaminen ja omistusjärjestelyt sekä osakesijoittaminen; sekä

4) Finnvera Oyj:n sekä Suomen Teollisuussijoitus Oy:n omistajaohjaus ja -valvonta.

11 §

Hallintoyksikkö

Hallintoyksikön toimialaan kuuluvat seuraavat asiaryhmät:

1) ministeriön henkilöstö- ja yleishallinto, hallinnon ja henkilöstön kehittäminen ja kielipalvelu;

2) ministeriön tietotekniikka, tietovarannot ja -järjestelmät sekä tietoturvallisuus;

3) ministeriön asiakirjahallinto sekä kirjas- ja informaatiopalvelut;

4) ministeriön johdon sihteeripalvelut, vahvistamari-, virasto- ja materiaalipalvelut sekä sisäinen turvallisuus; sekä

5) ministeriön yhteen toimintayksikköön rajautumattomat oikeudelliset asiat sekä sellaiset ministeriön hallinnonalaan kuuluvat muut asiat, joita ei ole osoitettu jonkin toisen toimintayksikön käsiteltäviksi.

12 §

Talouslyksikkö

Talouslyksikön toimialaan kuuluvat seuraavat asiaryhmät:

1) hallinnonalan talousarvio ja lisätalousarviot, toiminta- ja taloussuunnitelma sekä kehysasiat;

2) hallinnonalan tulosohtauksen koordinointi;

3) ministeriön tilinpäätös, maksuliike, kirjanpito, muut tilivirastotehtävät sekä palkanlaskenta ja muu laskentatoimi;

4) hallinnonalan kertomukset;

5) hallinnonalan tilijaottelu, arviomäärärahojen ylitysasiat ja ministeriön toimintamenomäärärahojen jako;

6) hallinnonalan ja ministeriön seurantaan ja raportointiin liittyvät tehtävät; sekä

7) Euroopan unionin talousarvioon liittyvät asiat kauppaja- ja teollisuusministeriön osalta.

13 §

Tarkastusyksikkö

Tarkastusyksikön tehtäviin kuuluvat seuraavat asiaryhmät sen mukaan kuin ministeriön sisäisen tarkastuksen ohjesäännössä tarkemmin määrätään:

- 1) ministeriön sisäinen tarkastus;
- 2) työvoima- ja elinkeinokeskusten yritysosastojen hallinnoimien valtion tukien sekä EU-rakennerahastovarojen ja vastaavien kansallisten osuuskien tarkastus;
- 3) Finnvera Oyj:n rahoitusvalvonta; sekä
- 4) muut kansliapäällikön määräämät tehtävät.

14 §

Tiedotusyksikkö

Tiedotusyksikkö avustaa ministeriön johtoa, osastoja ja yksiköitä ulkoisessa ja sisäisessä viestinnässä. Yksikkö vastaa viestinnän suunnittelusta, koordinoinnista, toteutuksesta ja kehittämisestä.

15 §

Toimintayksiköiden ulkopuoliset suoraan kansliapäällikön alaiset virkamiehet

Toimintayksiköiden ulkopuoliset suoraan kansliapäällikön alaiset virkamiehet käsittelevät kansliapäällikön määräämät asiat.

4 luku

Johtavien virkamiesten tehtävät

16 §

Kansliapäällikkö

Kansliapäällikön tehtävänä on, sen lisäksi mitä valtioneuvoston ohjesäännössä (1522/1995) säädetään, ministerin lähimpänä apuna:

- 1) vastata hallinnonalan sekä ministeriön toiminnan yleisestä järjestämisestä ja kehittämisestä;

2) vastata toiminta- ja taloussuunnitelman ja talousarvioehdotuksen valmistelusta sekä seurata niiden toteutumista;

3) vastata hallinnonalan tulosohjauksesta sekä ministeriön johtamisjärjestelmän toimivuudesta;

4) vastata ministeriön laajakantoisten ja merkittävien hankkeiden käynnistämisestä ja seurannasta yhteistyössä ministeriön asianomaisen toimintayksikön kanssa;

5) seurata hallinnonalan virastojen ja laitosten, valtionyhtiöiden sekä valtion omistajuusyhtiöiden toimintaa;

6) johtaa ministeriön kansainvälisten asioiden käsittelyä; sekä

7) käsitellä ne asiat, jotka ministeri on hänen käsiteltäväkseen antanut.

17 §

Osastopäällikkö

Osastopäällikön tehtävänä on:

1) johtaa ja kehittää osaston toimintaa siten, että sille kuuluvat tehtävät hoidetaan tuloksellisesti;

2) vastata osastolle asetettujen tulostavoitteiden saavuttamisesta sekä osastolle myönnettyjen määrärahojen käytöstä;

3) huolehtia osaston henkilöstön kehittämisestä; sekä

4) seurata ja arvioida kehitystä sekä tehdä tarpeellisia aloitteita lainsäädännön ja hallinnon uudistamiseksi osaston toimialalla.

Osaston ulkopuolisen toimintayksikön päällikön ja osaston toimintaryhmän päällikön tehtävistä on soveltuvin osin voimassa, mitä 1 momentissa säädetään osastopäällikön tehtävistä.

5 luku

Asioiden valmistelu

18 §

Ministerille ja kansliapäällikölle tiedottaminen

Ministerille ja kansliapäällikölle on tiedotettava tärkeimmistä ministeriön hallinnonalalla esille tulevista ja vireillä olevista asioista sekä asioista, joilla on yleistä mie-

lenkiintoa. Samoin on ilmoitettava tärkeimpien asioiden esittelystä hyvissä ajoin sekä määrättäessä toimitettava asiakirjat nähtäväksi.

19 §

Ministerin erityisavustaja

Ministerin erityisavustaja toimii ministerin avustajana ja suorittaa ministerin hänelle antamia tehtäviä toimimatta ministeriössä esittelijänä.

Erityisavustajalle on hänen pyynnöstään annettava ne tiedot, joita hän tarvitsee tehtävänsä suorittamiseksi. Erityisavustajan tulee vastaavasti antaa virkamiehille heidän tehtäviensä hoitamisessa tarvitsemansa tiedot.

Erityisavustajalla on oikeus osallistua ministeriön johtoryhmän ja toimintayksiköiden kokouksiin.

20 §

Vahvistetusta työnjaosta poikkeaminen

Vahvistetusta työnjaosta huolimatta on kukin virkamies velvollinen tarvittaessa suorittamaan ne tehtävät, jotka ministeri, kansliapäällikkö tai asianomaisen toimintayksikön taikka toimintaryhmän päällikkö määrää.

21 §

Esittelymenettely

Asiat ratkaistaan esittelystä, jollei muualla toisin säädetä tai määrätä. Ministeriön esittelymenettelyssä noudatetaan ministeriön vahvistamia periaatteita.

22 §

Esittelijät

Valtioneuvoston esittelijöistä ja ylimääräisistä esittelijöistä säädetään valtioneuvostosta annetussa laissa (78/1922) ja valtioneuvoston ohjesäännössä.

Esittelijöinä ministeriössä toimivat tasavallan presidentin ja valtioneuvoston virkaan

nimittämät virkamiehet ja ne virkamiehet, jotka on erikseen määrätty ministeriön esittelijöiksi.

23 §

Esittelylupa

Valtioneuvoston yleisistunnon tai raha-asiainvaliokunnan esittelylistaa ei saa muutoin kuin pakottavista syistä jakaa ennen kuin asiasta on ilmoitettu ministerille ja hän on hyväksynyt asian ottamisen esittelyyn.

Mitä 1 momentissa on säädetty esittelylistojen jakamisesta, on noudatettava myös ministeriön kannanottoja sisältävien muistioiden jakamisessa ministerivaliokuntien ja eduskunnan suuren valiokunnan käsittelyä varten.

24 §

Eduskuntakysymykset

Vastausehdotus kirjalliseen kysymykseen on esiteltävä ministerille viimeistään viisi päivää ennen määräajan päättymistä.

Vastausehdotus on ennen ehdotuksen antamista ministerille toimitettava asianomaisen toimintayksikön päällikön nähtäväksi.

25 §

Eduskunnassa kuuleminen

Jos ministeriön virkamies kutsutaan kuultavaksi eduskunnan valiokuntaan, hänen on ennakolta ilmoitettava asiasta toimintayksikön päällikölle sekä tärkeässä asiassa myös kansliapäällikölle.

6 luku

Asioiden ratkaiseminen

26 §

Ministerin ratkaisovalta

Ministeri ratkaisee ministeriössä päätettävät asiat, jollei ratkaisovaltaa ole tässä työjärjestyksessä annettu ministeriön virkamiehille.

Ministeri ratkaisee asian, jonka virkamies muutoin saisi ratkaista, jos se on periaatteellisesti tärkeä tai laajakantoinen taikka jos siitä on hankittava valtioneuvoston raha-asiaivaliokunnan lausunto.

Ministeri päättää onko asia periaatteellisesti niin tärkeä tai laajakantoinen, että se on saatettava hänen ratkaistavakseen.

27 §

Virkamiesten ratkaisuvalta

Kansliapäällikkö, osastopäälliköt, omistajapolitiikan yksikön johtaja, osastojen ulkopuolisten toimintayksiköiden päälliköt ja muut virkamiehet ratkaisevat ministeriössä päätettäviä muita kuin periaatteellisesti tärkeitä tai laajakantoisia asioita sen mukaan kuin jäljempänä säädetään.

28 §

Toimintayksikön kannalta merkittävä asia

Toimintayksikön päällikkö ratkaisee asian, jonka yksikön virkamies tämän työjärjestyksen mukaan saisi ratkaista, jos se on toimintayksikön toiminnan kannalta tai muutoin merkittävä.

29 §

Päätösvallan pidättäminen

Ministerin, kansliapäällikön ja eräiden virkamiesten oikeudesta pidättää päätösvalta asiassa, jonka virkamies muutoin saisi ratkaista, säädetään kauppa- ja teollisuusministeriöstä annetun valtioneuvoston asetuksen (313/2000) 7 §:n 3 momentissa.

Jos kansliapäällikkö tai toimintayksikön päällikkö ottaa ratkaistavakseen alaisensa virkamiehen ratkaisuvaltaan kuuluvan asian, tästä on aina ilmoitettava asianomaiselle virkamiehelle.

30 §

Kansliapäällikön ratkaisuvalta

Kansliapäällikkö ratkaisee asiat, jotka kos-

kevat lausunnon antamista useamman kuin yhden toimintayksikön toimialaan kuuluvassa asiassa.

Kansliapäällikkö ratkaisee lisäksi ministeriön ja sen henkilöstön osalta asiat, jotka koskevat:

1) ministeriön jakamattomien toimintamenomäärärahojen menopäätöksen tekemistä ja niiden jakamista toimintayksiköiden käytettäväksi;

2) ministeriön sisäistä hallintoa ja järjestystä, jos asia on periaatteellinen tai muutoin tärkeä;

3) toimintayksiköiden tulossopimusten hyväksymistä; sekä

4) hallintojohtajan edustus- ja toimintamenojen hyväksymistä.

31 §

Osastopäällikön ratkaisuvalta

Osastopäällikkö ratkaisee asiat, jotka koskevat:

1) lausunnon antamista osaston toimialaan kuuluvassa asiassa;

2) osaston toimialaan kuuluvien tai käytettäväksi asetettujen määrärahojen jakamista, menopäätöksen tekemistä ja niitä koskevien menojen hyväksymistä 34 §:ssä määrätyn ehdon;

3) osaston toimialaan kuuluvien tulojen hyväksymistä tai sen delegointia;

4) osaston henkilöstön sijoittamista toimintaryhmiin;

5) osaston toimialaan kuuluvan komitean mietintöjä sekä komitean käytettäväksi asetettuja varoja päätoimisen henkilökunnan palkkausta lukuun ottamatta, siltä osin kuin asia ei kuulu komitean vahvistettavaksi.

Lisäksi osastopäällikkö ratkaisee, jollei tässä työjärjestyksessä toisin säädetä, ne ministeriössä päätettävät asiat, jotka koskevat ministeriön alaisen viraston tai laitoksen ohjausta, henkilöstöä ja muuta sisäistä hallintoa.

Mitä 1 momentissa säädetään osastopäälliköstä, koskee soveltuvin osin muiden toimintayksiköiden päällikköä.

32 §

Hallintojohtajan ratkaisuvalla

Hallintojohtaja ratkaisee 31 §:ssä mainittujen asioiden lisäksi asiat, jotka koskevat:

1) valtion virkamieslain (750/1994) 44 §:ssä tarkoitettua sopimusta palvelussuhteen ehdoista ja sen irtisanomista;

2) ministeriön virkojen sekä muussa palvelussuhteessa olevan henkilöstön sijoittamista osastoihin;

3) kauppaja- ja teollisuusministeriöstä annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n 2—6 kohdassa tarkoitettujen virkamiesten sekä ministeriön alaisen viraston tai laitoksen päällikön sivutoimilupia;

4) ministeriön henkilöstön palkkoja, palkkioita ja korvauksia sekä palkkausmenojen hyväksymistä;

5) ministeriön yhteisiin toimintamenoihin sekä esikunnan käytettäväksi osoitettujen määrärahojen menopäätöksen tekemistä ja menojen hyväksymistä sekä niiden käyttämisen valtuuttamista;

6) ministerin, kansliapäällikön, toimintayksiköiden päälliköiden ja toimintayksiköiden ulkopuolisten suoraan kansliapäällikön alaisen virkamiesten edustus- ja toimintamenojen hyväksymistä;

7) tileistä poistoa; sekä

8) ministeriön sisäistä hallintoa ja järjestystä, jollei asia kuulu kansliapäällikön ratkaistavaksi.

33 §

Talousyksikön laskentapäällikön ratkaisuvalla

Talousyksikön laskentapäällikkö ratkaisee asiat, jotka koskevat:

1) ministeriölle tilivirastona kuuluvia maksuliike- ja kirjanpito tehtäviä;

2) menorästien edelleen tileissä pitämistä; sekä

3) aikaisempaan vuoteen kohdistuvan menon maksamista kulumassa olevan varainhoitovuoden määrärahasta.

34 §

Menopäätökseen liittyvä toimintayksikön päällikön ratkaisuvalla

Toimintayksikön päällikön tekemä yksikön toimialaan kuuluvien tai käytettäväksi asetettujen määrärahojen jakamista, menopäätöksen tekemistä ja niitä koskevien menojen hyväksymistä tarkoittava yksittäinen päätös ei saa ylittää 200 000 euroa. Toimintayksikön päällikkö voi kuitenkin hyväksyä edellä tarkoitettua määrän ylittävät ministeriön menopäätöksiin perustuvat menot sekä sellaiset merkitykseltään vähäiset menopäätöksiä koskevat muutokset, joilla ei ole olennaista vaikutusta tehdyn päätöksen asialliseen sisältöön.

Toimintayksikön päällikkö voi valtuuttaa yksikön toimialaan kuuluvien tai käytettäväksi asetettujen toiminta- ja muiden kulutusmenomäärärahojen osalta menopäätöksen teon ja menon hyväksymisen yksikön työjoissa määritellyissä tapauksissa ja edellä 1 momentissa määrättyissä rajoissa muulle yksikön virkamiehelle lukuun ottamatta omia matkalaskuja ja edustusmenoja.

35 §

Eräiden elinkeino-osaston virkamiesten ratkaisuvalla

Työvoima- ja elinkeinokeskusten yleisohjauksesta vastaava virkamies ratkaisee asiat, jotka koskevat menopäätöksen tekemistä ja menojen hyväksymistä työvoima- ja elinkeinokeskusten toimintameno määrärahoista siltä osin, kuin ne on osoitettu elinkeino-osaston käyttöön.

Rahoitusryhmän esimies ratkaisee asiat, jotka koskevat kuljetusten alueellisesta tukemisesta annetun lain (954/1981) mukaisen kuljetustuen menopäätöksen tekemistä sekä siitä johtuvien menojen hyväksymistä.

36 §

Eräiden energiaosaston virkamiesten ratkaisuvalla

Energiaosaston teollisuusneuvos ratkaisee asiat, jotka koskevat:

1) yksittäisiin valtionavustusten menopää-
töksiin liittyvien menojen hyväksymistä; sekä

2) ydinenergia-asetuksen (161/1988) 53, 54, 54 a, 54 e, 54 f ja 55 §:ssä kauppa- ja teollisuusministeriön ratkaistaviksi määrättyjä vientiä ja tuontia koskevia lupia sekä näitä toimintoja koskevia ydinenergiain (990/1987) 8 §:ssä tarkoitettuja ennakkotietoja.

Ratkaisuvalta on 1 momentin 1 kohdassa toimintaryhmien esimiehiksi määrättyillä teollisuusneuvoksilla oman ryhmänsä osalta ja 1 momentin 2 kohdassa ydinenergiaryhmän esimieheksi määrättyillä teollisuusneuvoksella.

37 §

Eräiden markkinaosaston virkamiesten ratkaisuvalta

Osastopäällikkö ratkaisee asiat, jotka koskevat ministeriön ratkaistaviksi säädettyjen lupien myöntämistä elinkeinon harjoittamiseen Suomessa tai toimimiseen suomalaisen yhteisön perustajana, hallintoelimen jäsenenä tai muuna edustajana taikka säätiön hallituksen jäsenenä tai nimenkirjoittajana.

Itäisen Euroopan maiden ryhmän kaupallinen neuvos ratkaisee asiat, jotka koskevat turvavarastolain (970/1982) 8 §:n 2 ja 3 momentin mukaisten tilapäisten käyttölupien myöntämistä.

Ulkomaankaupparyhmän ulkomaankaupan säännöstelyyn liittyviä asioita hoitava kaupallinen neuvos, ylitarkastaja ja esittelijä ratkaisevat asiat, jotka koskevat ulkomaankaupan säännöstelyyn liittyviä yksittäisiä hakemuksia ja tuloja.

Sisämarkkinaryhmän hallitusneuvos ja vienninedistämishankkeiden tilityksiä hoitavat ylitarkastajat ratkaisevat asiat, jotka koskevat vienninedistämishankkeiden tilityksiin liittyvien menojen hyväksymistä.

38 §

Eräiden teknologiaosaston virkamiesten ratkaisuvalta

Teknologiaosaston laatupolitiikan ja teknisen turvallisuuden ryhmän päällikkö ratkaisee asiat, jotka koskevat testaus-, tarkastus- ja sertifiointielinten nimeämistä tai ilmoittamis-

ta 9 §:n 6 kohdan piiriin kuuluviin vaatimustenmukaisuuden arviointitehtäviin.

Teknologiaosaston teknologiapolitiikan ryhmän ylitarkastaja ratkaisee asiat, jotka koskevat kaivoslain (503/1965) 6, 7, 9, 10, 17, 19, 21, 23 a, 26, 27, 38, 49, 50, 51, 52, 54, 64, 77 ja 78 §:ssä sekä kaivosasetuksen (663/1965) 2, 3, 17 ja 28 §:ssä mainittuja asioita sekä niitä asioita, jotka on kaivosasetuksen 29 §:ssä tarkoitettussa määräyksessä säädetty tai määrätty ministeriön ratkaistaviksi.

7 luku

Palvelussuhdeasiat

39 §

Nimitystoimivalta

Ministeri nimittää henkilöstön, jonka palkkaus on vähintään A 24 palkkausluokan tai vastaavan mukainen. Muun henkilöstön nimittää tai ottaa sekä työsopimukset tekee hallintojohtaja.

40 §

Virkavapauden myöntäminen

Virkavapauden, johon virkamiehellä on oikeus lain tai virkaehtosopimuksen nojalla, myöntää hallintojohtaja.

Muun kuin 1 momentissa tarkoitettun virkavapauden myöntää:

1) tasavallan presidentin tai valtioneuvoston nimittämälle virkamiehelle enintään kahdeksi vuodeksi ministeri ja sitä pidemmäksi ajaksi valtioneuvosto; sekä

2) muulle virkamiehelle hallintojohtaja.

41 §

Nimittäminen määräaikaiseen virkasuhteeseen

Valtioneuvosto päättää yli vuoden kestävään määräaikaiseen virkasuhteeseen nimitämisestä, kun vastaavaan virkaan nimittää tasavallan presidentti tai valtioneuvosto. Muutoin virkasuhteeseen nimittää se, joka

40 §:n 2 momentin mukaan päättää vastaavan viran osalta virkavapaudesta.

42 §

Vuosilomat ja poissaolot

Ministeri vahvistaa kansliapäällikön vuosiloman.

Kansliapäällikkö vahvistaa toimintayksiköiden päälliköiden ja välittömästi alaisinaan olevien toimintayksiköiden ulkopuolisten virkamiesten vuosilomat. Toimintayksikön päällikkö vahvistaa yksikön henkilöstön vuosilomat.

Toimintayksiköt huolehtivat henkilöstönsä virkavapauksien, lomien ja muiden poissaolojen seurannasta. Muiden ministeriön virkamiesten osalta tämä tehtävä kuuluu hallintoyksikölle.

43 §

Sijaisuudet

Kansliapäällikön sijaisena on elinkeino-osaston osastopäällikkö ja hänen ollessaan estyneenä muut osastopäälliköt virkaikäjärjestyksessä sekä omistajapolitiikan yksikön johtaja, elinkeino-osaston apulaisosastopäällikkö ja hallintojohtaja.

Toimintayksikön päällikkö määrää sijaisensa neuvoteltuaan asiasta kansliapäällikön kanssa.

Toimintayksikön päällikkö määrää yksikön toimintaryhmien päälliköiden sijaiset.

44 §

Virkamatkamääräykset ja -laskut

Määräyksen virkamatkan tekemiseen tai koulutusta varten antaa kansliapäällikölle ministeri, toimintayksikön päällikölle ministeri tai kansliapäällikkö ja toimintayksikön virkamiehelle asianomaisen yksikön päällikkö tai hänen määräämänsä virkamies. Toimintayksikön ulkopuoliselle suoraan kansliapäällikön alaiselle virkamiehelle määräyksen antaa ministeri tai kansliapäällikkö.

Hallintojohtajan matkalaskut hyväksyy kansliapäällikkö. Muiden toimintayksiköiden päälliköiden matkalaskut hyväksyy hallinto-

johtaja. Muilta osin matkalaskujen hyväksymisessä noudatetaan, mitä tässä työjärjestyksessä menojen hyväksymisestä säädetään.

45 §

Työsopimussuhteinen henkilöstö

Mitä tässä työjärjestyksessä on sanottu virkamiehestä, koskee soveltuvin osin myös työsopimussuhteessa olevia ja ministeriön yhteydessä toimivien pysyvien toimielinten päätoimista henkilöstöä.

8 luku

Erinäisiä määräyksiä

46 §

Toimintayksikköä koskevat tarkemmat määräykset

Tarkemmat määräykset kunkin toimintayksikön työnjaosta, sisäisestä organisaatiosta ja asioiden käsittelystä siinä ja sen johtoryhmässä antaa yksikön päällikkö.

Tarkemmat määräykset on ennen niiden antamista käsiteltävä toimintayksikön johtoryhmässä, mikäli yksiköllä on sellainen, sekä esitettävä kansliapäällikölle.

47 §

Yhteistoimintamenettely

Yhteistoiminnasta ministeriössä säädetään yhteistoiminnasta valtion virastoissa ja laitoksissa annetussa laissa (651/1988).

48 §

Valmiusasiat

Ministeriön valmiuspäällikön tehtävänä on ohjata ja yhteensovittaa ministeriön ja sen hallinnonalan valmiussuunnittelua ja varautumista.

Ministeriössä on valmiussuunnittelua ja muuta poikkeusoloihin varautumista varten valmiusryhmä, jonka tarkemmista tehtävistä ja kokoonpanosta määrätään valmiusryhmän asettamis päätöksessä. Valmiusryhmän pu-

heenjohtajana toimii ministeriön valmiuspäällikkö ja sihteerinä ministeriön valmiussihtööri.

49 §

Voimaantulo

Tämä työjärjestys tulee voimaan 15 päi-

Helsingissä 1 päivänä helmikuuta 2002

Kauppa- ja teollisuusministeri *Sinikka Mönkäre*

vänä helmikuuta 2002. Tällä asetuksella kumotaan 23 päivänä joulukuuta 1998 annettu kauppa- ja teollisuusministeriön työjärjestys siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Kansliapäällikkö Erkki Virtanen

N:o 100

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus**maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta kalkkunoiden pidolle asetettavista eläinsuojeluvuavaatimuksista**

Annettu Helsingissä 1 päivänä helmikuuta 2002

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan asetuksen:

Asetuksen nimi	n:o	antopäivä	voimaan- tulo
MMM:n asetus kalkkunoiden pidolle asetettavista eläinsuojeluvuavaatimuksista	1/EEO/2002	31.1.2002	15.2.2002

Edellä mainittu asetus on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöä koskevassa määräyskokoelmassa. Asetus on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön elintarvike- ja terveystosastosta, osoite Kluuvikatu 4 A, 00100 Helsinki, puhelin (09)1601.

Helsingissä 1 päivänä helmikuuta 2002

Hallitusneuvos *Kristiina Pajala*

Vanhempi hallitussihteeri Ritva Ruuskanen

Neuvoston päätös 78/923/ETY (31978D0923); EYVL N:o L 323, 17.11.1978, s. 12
 Neuvoston päätös 92/583/ETY (31992D0583); EYVL N:o L 395, 31.12.1992, s. 21
 Neuvoston direktiivi 98/58/ETY (31998L0058); EYVL N:o L 221, 8.8.1998, s. 23